

deret i Udlandet og i det hele taget er en fortræffelig Mand, som ganske særlig har ofret sig for den Slags Arbejde. Nu er altsaa Forholdet dette, at der ingen Teolog er ved Ranum Seminarium, og at Religionsundervisningen, skønt den efter den nuværende Seminarielov er et meget betydningsfuldt Led af Undervisningen, er i Hænderne paa en Mand, der ikke har drevet denne Undervisning. Det forekommer mig at være endnu et sørgeligt Eksempel paa, hvor vilkaarligt Embedsbesættelserne under den nuværende Undervisningsminister finder Sted. Nu staar vi overfor Muligheden af Nybesættelser af to Embeder ved Seminarier, idet Haderslev jo er ledigt ved Dødsfald; og det siges aabent i Bladene, at ogsaa Embedet i Skaarup Seminarium skal besættes. Det forekommer mig, at der er al god Grund til nu overfor Ministeren at sige, at vi virkelig en Gang maa se, at Ministeren tager andre Hensyn end Hensynet til de Fremtidsplaner, som Ministeren har med Hensyn til Seminarieundervisningen. Det forekommer mig, at man kan kræve, at der ogsaa paa dette Omraade bliver administreret efter de Lov, der i Øjeblikket er gældende. Jeg haaber altsaa, at der vil blive taget saadanne Hensyn ved Besættelsen af disse Poster, at man ikke med Rette skal kunne sige, at der administreres rent vilkaarligt paa dette Omraade.

Sneum: Arbejderforsikringsraadets Afgørelser vækker ikke altid udelte Tilfredshed hos de tilskadekomne. Og det er vel heller ikke saa let for Arbejderforsikringsraadet i hvert enkelt Tilfælde at træffe den rette og rigtige Afgørelse, saaledes at Tilfredsheden kan blive almindelig. Hovedgrunden hertil er ganske sikkert den, at man i Almindelighed maa træffe sin Afgørelse ud fra Erklæringer og Dokumenter, som andre har afgivet og udfærdiget. Det vil altsaa sige, at Arbejderforsikringsraadet ikke har Viden om de paagældende Sager paa første Haand. Det er jo klart, at man til en vis Grad maa have almene Regler at gaa efter ved denne Bedømmelse, og at man særlig maa tage Hensyn til Lægens Erklæring, til Lægens Indberetning om det paagældende Ulykestilfælde og om den tilskadekomne. Men det er nu min Opfattelse, at Loven — Lov af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykestilfælde, saaledes som den er ændret ved Lov af 28. Juni 1920 — hjemler Arbejderforsikringsraadet Ret til at anlægge et Skøn overfor den tilskadekomnes sociale

Stilling og Forhold og hans Muligheder for Fremtiden og at tage Hensyn hertil ved Bedømmelsen. Hvis man gaar alt for skematisk til Værks og f. Eks. i alle Tilfælde vil bedømme Tabet af en Arm eller et Ben paa samme Maade, efter samme Skala, kommer man efter min Opfattelse til at gøre Uret. Man kan f. Eks. godt være Universitetsprofessor, man kan være Sagfører, Lærer, Kontormand, selv om man har mistet en Arm eller et Ben. Men hvis en Havnearbejder eller en Jord- og Betonarbejder eller en Murarbejdsmand mister en Arm eller et Ben, er han absolut færdig med sin Virksomhed og ude af Stand til at fortsætte. Og da hans Chancer for at komme ind i en anden Virksomhed jo er betydelig forringede, ja, næsten helt minimale, betyder det i Virkeligheden for ham, at hans Invaliditetsgrad er langt større end Professorens og Sagførers Invaliditetsgrad, selv om det er det samme. Ulykestilfælde, der er overgaaet dem alle. Desuden mener jeg, at det er rimeligt, at der tages Hensyn til den tilskadekomnes Alder. En yngre Mand eller Kvinde, f. Eks. paa 20 Aar, har i Almindelighed lettere ved at komme ind i en anden Virksomhed end en ældre Mand eller Kvinde paa 50 — 60 Aar. Ulykkesforsikringsloven trænger til en Revision, men jeg har nu alligevel den Opfattelse, at den gældende Lov hjemler Ret for Arbejderforsikringsraadet til at tage saadanne Forhold som dem, jeg her har nævnt, i Betragtning ved sine Afgørelser. Og jeg synes, det er ret og rimeligt, at Raadet tager saadanne Hensyn; og derfor henstiller jeg her fra Folketingets Talerstol til Raadet, at man tager de nævnte Hensyn. Der er jo en stor Skare Arbejdsinvaliditer her i Landet, en Skare, som kan tælles i Tusindvis, og denne store Skare af Medborgere er stærkt interesseret i saa humane Afgørelser og Fortolkninger som muligt. Den Fremtid, der aabner sig for dem, er jo for mange af disse Arbejdsinvaliditer sørgelig og trist nok endda.

Under Finanslovsforlaget's første Behandling i Fjor gjorde jeg nogle Bemærkninger angaaende den statsautoriserede Revision og Skibsmæglervirksomheden omkring i vore Søkøbstæder. Og jeg henstillede den Gang, at der blev foretaget forskellige Ændringer i de bestaaende Forhold. Den højtærede Erhvervsminister udtalte som Svar paa min Henstilling, at han var enig med mig i, at der tiltrængtes Forandringer her; men han maatte afvente Næringslovskommissionens Forslag angaaende Revision af Næringsloven. I dette